

BOŽJA BESEDA

Leto 2012 Letnik 63

Apr/Maj/Jun

PRAVIČNOST V LJUBEZNI

Pastoralno leto socialne pravičnosti 2011/12

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
April-May-June 2012
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja, C.M.
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan. dol. *
* Menjavo denarja preračunajte sami

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja, C.M.
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286
Sudbury: Ga. Francka Stopar,
26 Severn St., Sudbury,
Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Begunci	33
Papež odgovarja	34
Bolnikom na Brezjah	36
Pedro Opeka	38
Med lažjo in resnico	41

Svetovni drobiž 47

Od Atlantika do Pacifika

En lep misijon	50
Iz Žup. Brezmadežne	54
Pri Mariji Pomagaj	56
Iz Žup. Sv. Vladimira	57
Pri Sv. Gregoriju Vel.	58
Slovenska šola - Toronto	61

Ludviku Stajanu spomin 62

Ali ste že vedeli? 63

Za dobro voljo 64

NASLOVNICA: Obnovljen oltar cerkve Vseh svetih,
župnija Ljubljana-Sv. Križ

Sobota, 8. septembra 2012, romanje v Midland
22. - 23. september 2012, Baragovi dnevi v Marquettu

BEGUNCI

Svetovni dan beguncev obeležujemo 20. junija. Splošna opredelitev, ki jo najdemo v Slovarju slovenskega knjižnega jezika, begunca definira kot osebo, ki beži pred nevarnostjo ali neprijetnostjo.

Po zadnjih predstavljjenih podatkih Visokega komisariata Združenih

narodov za begunce iz leta 2010 je bilo leta 2009 na svetu 43,3 milijona beguncev, kar je največ v zadnjih 15 letih. Hkrati se je na najnižjo raven v 20 letih zmanjšalo število beguncev, ki so se lahko vrnili v državo, iz katere so prebežali. V letu 2009 je največ beguncev prebežalo iz Afganistana, Iraka in Somalije, seveda pa so v letošnjem in lanskem letu prednjačili begunci iz Libije in Sirije. Večina beguncev je na begu več kot pet let.

Za begunce v Sloveniji že deset let skrbi urad Jezuitskega združenja za begunce Slovenije, ki ga vodi p. dr. Robin Schweiger. Ta je v pogovoru za naš radio Ognjišče dejal, da Cerkev beguncem posveča posebno skrb. „Cerkev pomaga vsem, saj se zaveda, da je v tuji deželi ljudem pogosto težko, se ne znajdejo, ne poznajo jezika, so brez podporne mreže prijateljev, domačih, so osamljeni, skratka ranljivi,“ je dejal p. Robin in dodal, da Cerkev za begunce skrbi kot mati za svoje otroke. „Pomaga pa tudi tistim, ki so potrebni pomoči, pa niso člani katoliške Cerkve. Jezuitsko združenje za begunce (JRS), ki je mednarodna katoliška organizacija, pomaga vsem ne glede na vero, raso in narodnost.“

P. Robin je med drugim še dejal, da so prav begunci in prosilci za mednarodno zaščito ambasadorji mnogih krivic in trpljenja v svetu. „Krivičnih struktur in težkih ekonomskih situacij, dolgotrajnih vojaških konfliktov in okoljskih katastrof. Treba je reševati vzroke, zakaj ljudje zapuščajo svojo domovino ter svoje domove. V zadnjem obdobju - tako poroča tudi visoki komisariat Združenih narodov za begunce - je vedno več beguncev tudi zaradi klimatskih sprememb in naravnih katastrof. In to je nekaj novega.“

Objavil: Radio Ognjišče

Papež odgovarja družinam

Sveti oče se je v soboto zvečer, 2. junija, pridružil 350 tisočim zbranim v parku Bresso pri t. i. praznovanju pričevanj, enem izmed vrhuncev 7. svetovnega srečanja družin v Milanu (30. maj – 3. junij 2012). Po uvodnem pozdravu kardinala Ennia Antonellija je papež vstopil v pogovor z navzočimi družinami tako, da je prisluhnil njihovim pričevanjem ter odgovoril na njihova vprašanja.

Najprej je papežu **sedemletna vietnamska deklica Cat Tien** predstavila svojega očeta Dana, svojo mamo Tao in svojega bratca Binhha ter prosila svetega očeta, da pove kaj o svoji družini ter o sebi, ko je bil star toliko kot ona. Sveti oče se je najprej iz srca zahvalil tako njej kakor njeni družini, nato pa je spregovoril o svoji mladosti in svoji družini z besedami: „*Za našo družino je bila najpomembnejša nedelja, ki se je pravzaprav začela že v soboto popoldne.*“ Papež je nadalje pripovedoval, kako jim je oče že v soboto pripovedoval nedeljska bogoslužna berila iz knjige, ki je bila takrat v Nemčiji zelo razširjena. Tako pripravljene so v nedeljo šli k sveti maši, pri kateri so večkrat peli mašne dele poznanih skladateljev. Za papeževo družino je bilo pomembno skupno nedeljsko kosilo, kakor tudi petje in glasba, saj so bili glasbena družina. Majhne družinske pozornosti in medsebojna ljubezen so vsem dajali gotovost tudi v težkih časih, da je „*dobro biti človek, saj smo videli, da Božja dobrot odseva tako v starših, kakor tudi v nas otrocih.*“ Papež je svoj odgovor vietnamski deklici zaključil z besedami: „*In iskreno rečeno, ko iščem podobo, kako bo v raj, se mi zdi, da je to čas moje mladosti, mojega otroštva.*“

Zaročenca iz Madagaskarja sta svetemu očetu izrazila zaskrbljenost glede neprepričljivih modelov družinskega življenja na Zahodu, kakor tudi preraslih tradicionalnih modelov v Afriki. Ker čutita, da sta ustvarjena drug za drugega in želita svoje življenje usmerjati po evangeljskih vrednotah, sta svetega očeta vprašala po pomenu tako privlačne, a hkrati strah zbujajoče besede 'za vedno', ki si jo ženin in nevesta obljubita pri poroki. Papež je potem, ko je skozi zgodovinski pregled razložil različne modele zakona, usmeril pozornost na pomembnost prehoda pri parih iz zaljubljenosti v zaročenost in nato v poročenost. To čustvo zaljubljenosti se mora prečistiti „*na poti razločevanja, ko vanjo vstopita še razum in volja. Združiti se namreč morajo razum, čustvo in volja. Pri poročnem obredu Cerkev ne pravi: 'Si zaljubljen?', temveč 'Hočeš?', 'Si odločen?'*.“ Sveti oče je to zelo lepo orisal z razlago evangeljskega odlomka

o svatbi v Kani, ko je zmanjkalo vina, torej 'zaljubljenosti' in je Jezus, dal drugo boljše vino, 'ljubezen'. Zaljubljenost mora namreč rasti in zoreti, da „končno postane ljubezen.“

Štiričlanska grška podjetniška družina je predstavila svojo izkušnjo trdega življenja med gospodarsko in ekonomsko krizo, ko se zdi, da ni več upanja in je zato prosila svetega očeta, naj pove, kaj lahko Cerkev reče ljudem in družinam, ki pred sabo ne vidijo več nobenih možnosti. Papež je odgovoril, da besede pri tem ne zados-tujejo, ker je kljub na videz nemogočemu, treba narediti kaj konkret-nega. V prvi vrsti politiki ne smejo z namenom, da bodo dobili glasove, obljubati tisto, za kar vedo, da ne bodo mogli uresničiti. Nadalje naj vsak posameznik ali skupnosti skušajo narediti to, kar je možno. Kot tretje pa je sveti oče predlagal pobratenje družin iz razli-čnih dežel, ki bi si lahko med sabo pomagale. Odgovor je zaključil z besedami: „Bodite prepričani, jaz in mnogi drugi molimo za vas, ven-dar ta molitev ni samo izgovarjanje besed, temveč odpira srca Bogu in tako odpira za ustvarjalnost pri iskanju rešitev. Upamo, da nam bo Gospod pomagal, da vam bo Gospod vedno pomagal!“

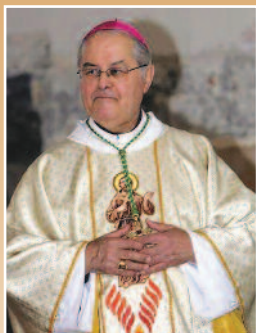
Mlajša osem članska družina (starša in šest otrok od 2 do 12 let) iz okolice New Yorka, je svetega očeta vprašala, kako najti ravnotežje med nenehnim čezmernim prizadevanjem za ohranitev službe in časom, ki ga družina preživi skupaj. Papež je dejal, da obstajajo pod-jetja, ki staršem omogočajo prosti čas ob posebnih družinskih priložnostih, kot je rojstni dan. Ob tem je pozval še druge delodajalce, naj začnejo v tej smeri misliti na družine, saj če zaposlenim staršem omogočijo, da sta prioriteti (delo in družina) usklajeni, s tem spodbujajo tako ljubezen do dela kot do lastne družine. Nadalje je sveti oče spomnil na ustvarjalnost pri izkazovanju vsakodnevnih majhnih pozornosti med člani družine ter poudaril pomen nedelje kot prazničnega, dela prostega dneva.

Nadalje je **starejši brazilski par**, ki sta že dedek in babica ter v po-klicu psihoterapevta, pokazal na dejstvo ločitev cerkveno poročenih in ponovno civilno poročenih ter na problem nezmožnosti prejeti odvezo ter sveto obhajilo. Sveti oče je pokazal razumevanje za njihovo trpljenje in nakazal konkretno skrb, ki jo Cerkev posveča tem osebam. Ponovno je pozval, naj cerkvene skupnosti omogočijo dobro pripravo na zakram-ent zakona, s posebno pozornostjo prehoda iz obdobja zaljubljenosti k resnični ljubezni, kar omogoča trdno odločitev.

Vir: Radio Ognjišče in Radio Vatikan

Bolnikom in invalidom na Brezjah

Pridiga msgr. Metoda Piriha, sedaj upokojenega koprskega škofa

... Na romanje na Brezje smo se napotili, da bi se tu na tem svetem kraju duhovno in telesno okrepili, da dobimo nov pogum, novo moč, novo milost, novo voljo, velikodušnost, potrpežljivost in novo osmislitev za prenašanje svojih različnih križev in težav.

Trpljenje bodisi telesno ali duhovno je povezano z našim življenjem, ker imamo tako človeško naravo. Nihče ni brez trpljenja. Enim se vidi, da so bolni in trpijo, drugim se to na zunaj ne pozna. Vendar morajo trpeti vsi ljudje – verujoči in neverujoči. Razlika je samo v tem, da verujoči svoje trpljenje prenašajo s Kristusom in z njegovo pomočjo, neverujoči pa morajo svoje trpljenje nositi sami.

Sveto pismo pravi, da moramo biti pripravljene na preizkušnjo (prim. Sir 2,1). Tudi sam imam osebno izkušnjo, kaj pomeni biti bolan. V različnih presledkih sem prebil tri mesece v bolnišnicah: dva meseca v Kliničnem centru v Ljubljani in en mesec v bolnišnici Izola. Štirikrat sem se podvrjel operaciji in že dvakrat sem prejel zakrament bolniškega maziljenja. 26 let prenašam sladkorno bolezen, ki se stopnjuje. Že nekaj let si moram štirikrat na dan dajati inzulin. Hvala Bogu, da je bil pred kratkim imenovan novi koprski škof in bom kmalu razrešen službe in odgovornosti krajevnega škofa.

Nobena bolezen ni tako huda, da bi nas spravila v malodušnost in brezupnost. Bolezen je lahko tudi čas milosti, ko človek gre vase in razmisli o svojem življenju, spozna lastne napake in neuspehe ter zahrepeni po Očetovem objemu. Prerok Izaija nas opogumlja: *“Ne boj se, ker sem s teboj! Krepim te in ti pomagam, podpiram te z desnico svoje pravičnosti”* (Iz 41,10). V prvem berilu je kar trikrat rečeno: *“Ne boj se, jaz ti pomagam.”* Bratje in sestre, da nam Gospod pomaga v naših preizkušnjah in trpljenju, moramo trdno in s prepričanjem verjeti!

Kristjani vseh časov se zgledujemo ob Jezusu Kristusu. On je vzel križ na svoje rame in se trpljenju ni izmikal. Prehodil je človeško pot trpljenja skupaj z ljudmi svojega časa. Jezus še naprej hodi z nami kot naš edini Odrešenik. Bog nas nikoli ne zapusti, ampak nas vedno spremlja na naši poti in je z nami v trenutkih največje stiske. Spremlja

nas tudi takrat, ko nam ostanejo mnoge stvari skrivnostne in nedoumljive. Jezusovo sočutje do trpečih gre tako daleč, da se z njimi celo poistoveti. Kajti lačen sem bil, bolan sem bil ... (prim. Mt 25,36).

Tudi mi se ne moremo izogniti trpljenju. Po zedinjenju s Kristusom, zlasti po zakramentih, dobivamo luč, moč in osmislitev svojega stanja. Če svoje različne stiske, križe in trpljenje združujemo s Kristusovim trpljenjem, ima tudi naše trpljenje posvečevalni pomen za nas in za druge. Kristusov križ je postal drevo življenja. Navadno mislimo, kako nas trpljenje uničuje in izčrpava, v bogoslužju na veliki ponedeljek pa molimo: *“Naj nas poživilja trpljenje Kristusa, tvojega Sina.”* Sv. Tomaž Akvinski pravi, da je križ (trpljenje) pot do vseh kreposti.

Po Kristusovem zgledu je vsak kristjan poklican, da v različnih in vedno novih okoliščinah podoživlja priliko o usmiljenem Samaritanu, ki je prišel do človeka, katerega so roparji pustili ranjenega in na pol mrtvega ob poti. *»Ko ga je zagledal, se mu je v srce zasmilil. Stopil je k njemu, vtil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarja, ju dal gostilničarju in rekel: ‘Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.’«* (Lk 10,33–35). Na koncu prilike Jezus reče: *»Pojdi in ti delaj prav tako!«* (Lk 10,37). S temi besedami se, bratje in sestre, Jezus obrača na nas. Spodbuja nas, da se sklanjamo nad telesne in duhovne rane tolikih naših bratov in sester, ki jih srečujemo na cestah sveta; na bolnike, ki jih imamo doma, pa potem na tiste v različnih domovih, bolnišnicah in na druge. Jezus nam pomaga razumeti, da z Božjo milostjo, ki jo sprejmemo in živimo v vsakdanjem življenju, izkušnja boleznin in trpljenja lahko postane šola novega upanja (papež Benedikt XVI.).

Dragi bratje in sestre, Cerkev ni pozabila na vas. Z ljubeznijo obdaja vse tiste, ki jih tare človeška slabost, še več, v ubogih in trpečih Cerkev spoznava podobo svojega ustanovitelja, ubogega in trpečega; zato si prizadeva za lajšanje njihove bede in želi v njih služiti Kristusu.

Današnji dan je tudi priložnost, da se na poseben način zahvalimo vsem tistim, ki skrbijo za vas ... *»Kdor rad bolnikom streže, si rajski venec veže«*, je zapisal blaženi A. M. Slomšek. Naj Marijino materinsko sočutje spremlja in podpira vero in upanje vsakega bolnika in trpečega na poti ozdravljenja telesnih in duhovnih ran. Nad vse vas, dragi bolniki in spremljevalci, naj pride varstvo Marije, ki jo tu na Brezjah častimo in ji kličemo: *“Marija, pomagaj!”*

msgr. Metod Pirih, upokojeni koprski škof

Pedro Opeka

– neutrudni misijonar

Neki 'Dober prijatelj' misijonarja Petra Opeke, Slovenec iz Clevelanda, je za slovenski Radio Ognjišče napisal takole:

Dan pred vrhunskim zasedanjem zveze Nato v Chicagu, v soboto 19. maja zvečer, se je predsednik slovenske vlade Janez Janša odzval vabilu ameriških Slovencev in se z njimi sestal v znanem romarskem in kulturnem središču v Lemontu, kjer ga je pričakala velika množica rojakov in tudi drugih prijateljev Slovenije. V imenu tamkajšnjih Slovencev ga je pozdravil znani slovenski tovarnar ter izredno zaslužni predsednik slovenskega verskega in kulturnega središča, g. Martin Hozjan, ki je navedel tudi nekaj zgodovine slovenskega Lemonta.

Kot zastopnika clevelandskih Slovencev pa sta visokega gosta pozdravila ga. Breda Lončar, upokojena ravnateljica ene največjih srednjih šol in angleška urednica lista Slovenian American Times ter

g. Tone Ovsenik, voditelj Slovenske radijske ure in redni ameriški poročevalec na Radiu Ognjišče, ki je za slednjega tudi snemal posebno važne dele programa.

Gospoda Janšo je najprej prisrčno pozdravila urednica Lončar ter mu izročila tudi nekaj izvodov omenjenega časnika in **kartico z več kot 150 podpisi** clevelandskih rojakov, s **sledočim besedilom**:

Spoštovani gospod predsednik Janša!

Kot proborcu za osamosvojitve in svobodo Slovenije ter kot predsedniku vlade Vam tudi clevelandski Slovenci izrekamo iskreno dobrodošlico v Ameriki in Vam želimo kar največ uspeha pri vodstvu Slovenije v teh izredno težkih razmerah.

Istočasno pa Vas prosimo, da kot predsednik nominirate izrednega človekoljuba in apostola ubogih g. Petra Opeko za Nobelovo nagrado za mir, 2013.

Hvala za vse Vaše delo in žrtve in Bog Vas živi!

Med več kot 150 podpisi, kolikor jih je bilo mogoče strpati na obe strani kartice, umetniškemu izdelku Nancy Bukovnik, so tudi slovenski ameriški kulturni starešina Rudi Knez s soprogo Anico, predsednik Slovenskega ameriškega sveta Rudi Kolarič s soprogo Viktorijo, bivši sodnik in predsednik Clevelandskega mestnega sveta Edmund Turk, bivši izvršni predsednik korporacije Emerald Health in izvršni podpredsednik banke AmeriTrust Peter Osenar, urednici lista Slovenian American Times Breda Lončar in Mara Cerar Hull, radijski ravnatelj Tone Ovsenik, predsednik korporacije PAKO Pavle Košir, vodja Slovenske pisarne Srečo Gaser, predsednica Misijonskega krožka Marica Lavriša, glasbenik Dušan Maršič in zaslužni profesor sociologije in ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča dr. Edi Gobec, z ženo Mileno.

Clevelandski Slovenci so omogočili tudi izdajo prve angleške knjige o čudovitem argentinskem Slovcu Petru Opeki in g. predsedniku Janši poklonili izvod ter ga prosili za nominacijo Petra za Nobelovo nagrado za mir. Vabijo tudi slovenske priseljence po vseh državah sveta, da skušajo skupaj s svojimi vplivnimi prijatelji drugih narodnosti pridobiti več predsednikov ali predsednic vlad, senatorjev in kongresnikov, rektorjev univerz, itd., da nominirajo g. Opeko za Nobelovo nagrado za mir. Nominacije navadno potekajo od septembra do februarja in razposlana bodo vsa potrebna navodila in zgoščena poročila o misijonarjevih izrednih dosežkih v pomoč najrevnejših in za pravičnost in mir na svetu.

Maša s sveto birmo pri kamnolomu

Misijonar Pedro Opeka svojemu 'dobremu prijatelju' odgovarja:

V zadnjih desetih dneh smo imeli kar osem smrti v naših naseljih v Akamasoa. Včeraj smo pokopali ožjo sodelavko, mlado gospo Fidelity, ki je delala z nami skoraj od začetka in je umrla v bolnici na porodu. Bila je stara 36 let in je pustila sedaj tri majhne otroke. Ko mlada mama umre na porodu ter dá življenje za svojega otroka, je to velika žrtev in neizmerna ljubezen matere do svojega otroka. Pred takim dejstvom ostanemo brez besed.

Tukaj živimo največkrat kar sami z našimi težavami in bolečinami! In v tem težkem okolju je treba stalno dajati upanje, da delamo naprej za tisoče in tisoče otrok, ki so pod našo odgovornostjo!

Tako je za nas v našem Združenju Akamasoa vsak dan borba za življenje ter molitev, da ohranimo upanje in moč in tako nadaljujemo naše delo za najbolj revne družine!

Tukaj na našem smetišču se stalno prepletata veselje in žalost. Skoraj vsak teden!

Hvala za vaše poročilo o sprejemu Predsednika Vlade Republike Slovenije g. Janeza Janša v ZDA (USA). Vidim, da je bilo srečanje zelo lepo in se ga je udeležilo veliko Slovencev iz Amerike!

Presenečen sem bil nad prošnjo, ki ste jo izročili Predsedniku Vlade Janezu Janši, naj podpre vašo skupno željo, ko me predlagate za nobelovo nagrado!

Moram vam reči, da to delo za revne in uboge otroke ter njihove družine, je moja človeška obveznost in zaradi tega ne zaslužim nobenega priznanja! Kot kristjan pa delam za najbolj revne brate in sestre, ker je moja evangeljska dolžnost!

Če pa moji bratje po vsetu smatrajo, da to delo, ki ga delamo v okviru Združenja Akamasoa - Dobrih prijateljev, s tisočimi Malgaši, zasluži da se pozna v svetu, da bi obrodilo več pravičnosti in navdušenja za pomoč revnim in da bi zmanjšali škandalozni prepad in razmerje med bogatimi in revnimi državami, potem pa naj se zgodi Božja volja!

Tako priznaje je novo delo in novo poslanstvo, ne pa čast ali kaj drugega. Pomeni še večjo angažiranost za revne in ne več v eni sami državi, ampak po celem svetu!

Osebo bom delal naprej tam, kjer me je postavila Božja Previdnost za najbolj revne in zapostavljene brate in sestre v naši družbi!

Tukaj, na smetišču v Antananarivu, med reveži, sem s telesom, dušo in srcem in nikjer drugod!

Če bi bil tukaj samo telesno, s srcem in mislijo pa v Evropi ali Ameriki, naše delo ne bi bilo iskreno in revni ljudje ne bi nam zaupali in temu delu sledili!

Zato, angažiranje za revne mora biti popolno ter tam kjer oni živijo in trpijo, če res hočete pridobiti in prepričati revne brate in sestre za boj proti revščini ter za večje dostojanstvo njihovega življenja in življenja njihovih otrok!

To delo pa traja leta in leta, največkrat celo desetletja! Eni postavljajo temelje, drugi pa naprej gradijo nad temi temelji. Delo za reveže se ne bo več ustavilo, odkar je Jezus vstal od mrtvih in nam dal zapoved "ljubite se med seboj, kakor sem vas jaz ljubil!"

Prejmite vi, 'Dober Prijatelj', in vsi Slovenci dobre volje, ki ste občutljivi za naše delo med reveži, iskren pozdrav!

Pedro Opeka

Bitka med lažjo in resnico

(Objavljeno v tedniku Družina)

Zavod za pravico do življenja 'ŽIV!M' in 'Zakonci za Kristusa' so organizirali predavanje dr. Ligaye Acosta, ki je spregovorila o posledicah splava in uporabe kontracepcijskih sredstev.

Dr. Ligaya Acosta je pravnica in socialna delavka, doktorirala pa je iz menedžmenta. Sedaj je koordinatorka za Azijo in Oceanijo za

Dr. Ligaya Acosto med pogovorom. Foto: Tatjana Splichal

največjo svetovno organizacijo za zaščito življenja, 'Human Life International'. Več kot 28 let je delala na ministrstvu za zdravje na Filipinih, goreče zagovarjala kontracepcijo in dejavno promovirala uporabo kondomov tudi med srednješolci. Svoj pogled je od kulture smrti obrnila h kulturi življenja, ko je bila v letu 2004 imenovana za vodjo programa za naravno načrtovanje družine.

Moj greh je moja služba

Ligaya Acosto se je udeležila prvega izobraževanja v novi službi in doživela šok. Morala si je priznati, da so ljudem govorili o umoru, ko so promovirali kontracepcijska sredstva. »Nisem se spreobrnila čez noč,« je poudarila Acostova. »Če misliš, kako si bister in pameten, kot sem mislila takrat, si v resnici zelo slep. Po prvem izobraževanju sem bila eno leto zelo tiho, čas pa sem namenila raziskovanju, prebrala tisoče strani raznih knjig in drugega gradiva. Čim več sem brala, tem bolj sem jokala. Takrat mi je postalo jasno, da smo bili zelo zavedeni. Kontracepcijska sredstva nikoli niso zares varna. Spoznala sem, da je moj greh v bistvu moja služba. Februarja 2005 sem se s pomočjo svojega duhovnega spremljevalca odločila in dala odpoved. Globoko v srcu sem dojela in razumela, da morajo

po vsem svetu ljudje spoznati pravo resnico.« Ko pa je začela o tem govoriti v javnosti, so jo začeli preganjati, njena šefica v službi pa ji je rekla, da mora ločiti svoje delo od moralnosti.

Bitka med dobrim in zlim

Svetovna organizacija za zaščito življenja 'Human Life International' je bila v njeni prejšnji službi sovražnik Acostove, zdaj pa o njej pravi: »Čeprav smo v svojem bistvu katoliška organizacija, sporočilo, ki ga prinašamo, presega okvire vere, ker se borimo za življenje in za družino. To ni bitka med katoličani in drugimi ljudmi, ampak je bitka med resnico in lažjo, med dobrim in zlim. In zato sem se odločila, da pustim prejšnjo službo in svoje življenje posvetim poslanstvu, delu za življenje in za družino.«

»Danes so naše družine pod velikim pritiskom, človeško življenje je napadeno, matere so postale ubijalke svojih otrok.« Predavateljica nas je opozorila, da ne smemo kriviti žena, ki delajo splave oz. jemljejo kontracepcijska sredstva. Morda pa jim nikoli nihče ni povedal, da kadar splavijo svojega otroka, ga v resnici ubijejo, in ko jemljejo kontracepcijska sredstva, so izpostavljene številnim stranskim učinkom. Za daljši čas morajo odložiti rojstvo otroka in edina prava rešitev je naravno urejanje družine.

Moji otroci so moje bogastvo

»Otroci vidijo, da starši ubijajo njihove brate in sestre. Kaj jim bo torej preprečilo, da ne bi ubili nas, ko ostarimo?« je obviselo v zraku težko vprašanje Ligaye Acosto. Govorila je v več kot 40 državah po vsem svetu. Ko se pogovarja z ostarelimi ljudmi, ji povsod pravijo, da če bi mogli zavrteti čas nazaj, bi imeli toliko otrok, kolikor bi jim jih Bog dal. Žal je prepozno. Pogosto slišimo: »Dovolj je, ni treba imeti še enega otroka, še en otrok pomeni še ena lačna usta.« Pozabljamo, da otrok nima samo ust, ima tudi dve roki in dve nogi. Raziskave so pokazale, da posameznik prinese svetu več, kot lahko sam porabi, potroši in zaužije. »Nikar ne imejte otrok, danes rečejo še posebej revnim,« se spominja Ligaya. »Prihajam iz zelo revne družine, sem deveta od enajstih otrok. Bogataši so vedno govorili mojim staršem: 'Zakaj imate toliko otrok, če ste revni?' Oče je imel že pripravljen odgovor: 'Moji otroci so moje bogastvo. Četudi bo to pomenilo, da bom moral po kolenih garati, da bi lahko živeli, bom to storil.' In glejte, po božji milosti smo vsi iz naše družine končali študij. Vedno bolj sem hvaležna svojim staršem in Bogu, da me niso splavili, čeprav so bili revni.«

Nadzorovanje rojstev

Vedno pogosteje slišimo: »Saj ni nič hudega, če se poročita dva moška ali dve ženski.« Pozabimo pa, da je Bog določil zakon kot zvezo med možem in ženo. Homoseksualnost je del programa svetovnega načrta nadzora svetovnega prebivalstva. Jasno je namreč, da če se poročita dva moška ali dve ženski, ti ne morejo imeti svojih otrok. In mnogi so zavedeni. Pravijo, da si ne morejo pomagati, ker da je homoseksualnost gensko pogojena. Acostova je intenzivno preučevala, kaj je homoseksualnost, in ugotovila, da ni nobene znanstvene raziskave, ki bi dokazala, da gre za genetsko pogojenost, pogojena pa je z okoljem in z razvojem. »Če je oče veliko v službi, če ga nikoli ni doma in fantek ves svoj čas preživlja z mamo, če ni moškega v družini, potem bo ta fant v sebi razvijal misel, ki ga bo na koncu privedla do homoseksualnosti. Drugi dejavnik je mati, ki ima prevelik nadzor nad otrokom. Če v družini žena vedno kriči na svojega moža pred svojim otrokom, je znanstveno dokazano, da v otroku (še posebej, če je fant), raste nasprotovanje: 'Ne želim se poročiti z žensko, kajti če se bom poročil z njo, se mi bo zgodilo to, kar se je mojemu očetu ...' Najpomembnejše kar lahko povemo bratom in sestram, ki trpijo zaradi homoseksualnosti, je to, da je njihov odnos, njihovo stanje ozdravljivo.«

Zakaj ubijamo lastne otroke?

Letno na svetu naredijo med 40 in 60 milijonov splavov. Srednja letna ocena je okoli 42 milijonov splavov, kar pomeni, da vsak dan okoli 115.000 mater splavi svojega otroka.

»Po realnih ocenah naj bi od leta 1960 do danes na svetu izgubilo življenje vsaj 2,2 milijarde otrok. To je vsaj 40-krat več, kot je bilo žrtev druge svetovne vojne.

Žalostno je predvsem to, da je po mnogih deželah v Evropi, tudi v Sloveniji, prav ubijanje nekaj legalnega. Danes še psa ne moreš ubiti, ker so živali zaščitene celo z zakoni. Tudi drevesa ne moreš kar tako posekati, ker ga ščitijo okoljski zakoni. Zakaj, le zakaj je potem legalno in dopustno, da ubijamo lastne otroke?« je vsem navzočim zastavila vprašanje predavateljica. »Število ubitih vsako leto presega število ubitih med drugo svetovno vojno. Žalostno je, da je vsa Evropa prelita s krvjo nerojenih otrok. Žalostna sem zaradi Amerike, ki kljub temu, da je v krizi, namenja ogromne vsote denarja za promocijo splava in kontracepcije.« Če bi ta denar res šel za uboge, potem ne bi bilo več nobenega ubogega na tem svetu.

»Želim, da ozavestite, da splav nikoli ni varen,« je poudarila dr. Acosta. »Poglejte, otrok je mrtev. Vaš otrok, najmanj zavarovano človeško bitje. Zato pravim, da je abortus najhujši umor. Raziskave so pokazale, da mnoge žene nočejo ubiti svojega otroka, nimajo pa podpore pri svojem možu ali fantu, da bi obdržale otroka, celo starši so proti rojstvu, zato gredo na kliniko, misleč, da je splav nekaj varnega. Tam jim rečejo: 'Naj te ne skrbi, to še ni otrok. To je samo skupek celic ali krvi.' Človek pa je človek od trenutka, ko se srečata očetovo semenčece in materino jajčece. Že pri 6h do 8h tednih lahko otrok začuti bolečino. Pri splavu pa je otrok razkosan na koščke.«

Zdravnik Bernard Nathanson je splavil okoli 70.000 otrok, tudi lastnega otroka. Ko je bil odkrit ultrazvok, se je odločil, da bo posnel splav, medtem ko ga bo izvajal. Ko se je mati ulegla na posteljo, je s pomočjo ultrazvoka opazil, da je začelo otrokovo srce biti hitreje. Ko je šel v maternico z abortivnimi napravami, je otrok pobegnil na drugo stran. Videl je tudi, da je otrok čutil bolečino in kako se je hotel braniti. Zdelo se je, kot bi kričal: 'Mama, pomagaj mi, kaj delaš?' Otrok v materinem telesu seveda še ne more govoriti in ker ni bilo nobenega glasu, je film poimenoval 'Nemi krik'. V tistem trenutku se je zdravnik spreobrnil in prenehal delati splave.

Pri splavu se ne ubije samo otroka. Raziskave potrjujejo, da so žene, ki so naredile splav, izpostavljene raznim boleznim in tveganjem. Eno od tveganj je, da v mnogo večji meri zbolijo za rakom na dojki. Raziskava znanstvenega inštituta za raziskovanje raka v Ameriki je pokazala, da so ženske, ki splavijo pred 18. letom, 150% bolj izpostavljene raku dojke. Rak dojke je postal prvi vzrok smrti žensk. Ko žena splavi otroka, ne dovoli, da se sprememba tkiva v dojki nadaljuje. Zaradi tega se veliko celic v dojki spremeni, postane rakavih.

Dr. Nathanson je dokazal, da ženska lahko razvije popolno obrambo zoper raka na dojki, če otroka donosi. V Ameriki je bila to največja raziskava s tega področja. Raziskava, v katero je bilo zajetih 877 tisoč žensk, je pokazala, kakšne so lahko posledice splava: pri 81% so se pokazale duševne motnje, 34% jih je trpelo zaradi anksioznih motenj; 220% večja verjetnost je za zasvojenost z mamili in 155% večje tveganje za samomore.

Obzorje luči

Pokojni papež Janez Pavel II. je vzroke za kulturo smrti in življenja obravnaval v svoji okrožnici Evangelium Vitae – Evangelij življenja in med drugim zapisal: »To obzorje luči in senc nas mora vse ozavestiti, da smo pred silnim in dramatičnim spopadom med zlim in dobrim, med smrtjo in življenjem, med 'kulturo smrti' in 'kulturo življenja'. Smo ne samo

'pred', ampak nujno 'sredi' takega spopada: vsi smo pritegnjeni in udeleženi z neizogibno odgovornostjo, da se brezpogojno odločamo v prid življenju» (EV 28). Naj nas njegove besede opogumijo, da si bomo vselej prizadevali za resnico, saj bomo le tako zmogli razlikovati med dobrim in zlim in se vsak dan znova odločati za kulturo življenja.

Dr. Ligaya Acosta je svoje predavanje sklenila z opozorilom, ki je obenem tudi povabilo k zvestobi: *»Dragi Slovenci in Evropejci! Če boste še naprej splavljali svoje otroke ali boste še naprej uporabljali kontracepcijo, kmalu ne bo več Slovencev in Evropejcev, prihodnost namreč pripada tistim, ki so zvesti božjim zakonom.«*

Jana Podjavoršek, Družina št. 17, 22. aprila 2012

Primer iz Kanade

Ko sem prebrala članek *»Bitka med lažjo in resnico«* v Družini št. 17 (22. aprila 2012), sem se spomnila nekaj svojih izkušenj v zvezi s tem velikim problemom.

Pred nekaj leti sem avgusta meseca v parku srečala mlad par, ki sta pričakovala dvojčka za mesec oktober. Po dobrem letu dni smo se spet srečali nepričakovano in sem videla, da imata hčerkico. Sama pri sebi sem mislila, da me spomin vara, ko sta prejšnje leto govorila o dvojčkih. Ne da bi jaz kaj spraševala, sta mi hladnokrvno povedala, da so bili celo trojčki in da je bolniško osebje odvzelo dva, da je rodila enega otroka. To je v Kanadi po zakonu dovoljeno. Razložila sta mi, da bi bili trojčki, ali celo dvojčki, preveliko breme, ker nista imela stalne zaposlitve itd.

Ko se je začela doba legitimnih splavov v Kanadi, pred približno 35. leti, sem kot medicinska sestra hodila na razne sestanke in lekcije. Takrat nisem imela poguma, da bi vstala in kaj rekla ali vprašala. Bila sem tudi kar oddaljena od tega dogajanja. Sem pa vprašala eno glavnih na porodniškem oddelku (nemko po rodu): *»Ali boste kar mirno sprejeli vse to?«* Je odgovorila: *»Moramo delati, kot nam zapovejo zdravniki in drugi nadrejeni!«*

Pozneje sem brala o slučajih, kjer je bil splavljen otrok še živ. Zdelo se mi je brezvestno in zelo poniževalno. Zdravnik je opravil svoje, drugo osebje pa je moralo uničiti 'produkt koncepcije'. Takrat sem pisala na razne strani, časopisom, sindikatu medicinskih sester, pa ni bilo nobenega odgovora. Mislim, da se sedaj tako dela, da je otrok res mrtev preden pride iz materinega telesa.

Na splošno se je take stvari skrivalo čim bolj dosledno in uspešno. In še vedno je tako.

Marija H.

(svetovni) Domači drobiž

Praznik dneva državnosti – 25. junij • Slovenci praznujemo rojstvo samostojne države Slovenije. Sveto mašo za domovino je daroval tudi kardinal Franc Rode. V svojem nagovoru je poudaril, da se je po razpadu sovjetskega imperija in komunistične ideologije ob koncu 20. stoletja ponudila priložnost za samostojno državo. Potem, ko je država Karantanija v 10. stoletju izginila iz zgodovine, nismo imeli več nobene možnosti ustvariti lastno državo glede na naš geopolitični prostor in na naše število, je povedal kardinal Rode in dodal, da je lastna država nedoumljivi dar Božje previdnosti, dar za tisočletno zvestobo Kristusu in Cerkvi.

Kardinal Rode je poudaril, da se je z osamosvojitvijo položaj slovenskega človeka bistveno spremenil, saj smo iz anonimnega ljudstva postali suveren narod z jasno istovetnostjo in prepoznavnim obrazom. Po njegovem nas ta temeljni premik navdaja z zdravim ponosom in utrjuje našo samozavest. Kardinal Rode se je vprašal, ali se Slovenci zadosti zavedamo te bistvene spremembe v naši zgodovini. Poudaril je, da je čut, da smo prešli v novo obdobje slovenske zgodovine velik izziv

za prihodnja leta. Dejal je, da je kriza, ki jo preživljamo skupaj z drugimi narodi predvsem kulturna in moralna, ne samo gospodarska. Je kriza evropske zavesti, je kriza krščanske civilizacije in posledično kriza slovenske istovetnosti, je dejal kardinal Rode.

Opozoril je, da v novem državnem ustroju nismo dali pravega mesta temeljnim vrednotam slovenske samobitnosti, ki so krščanske vrednote in evropske. Dejal je, da se mnogi v našem prostoru vztrajno upirajo temu, da bi Cerkvi dali tisto mesto, ki ji gre, saj bi jo najraje potisnili na rob družbe, v zasebno sfero, da bi bila čim manj opazna, čim manj vplivna v javnosti, nemočna in daleč od življenja. Kardinal Rode je dejal, da ne razume sovraštva do vsega, kar je skozi stoletja veljalo za temelj slovenstva in je našim prednikom dajalo upanje in moč, osmišljalo njihovo življenje in smrt.

Ob tem je dodal tudi, da se nismo jasno odpovedali kriminalni preteklosti in obsodili strahotnih zločinov in krivic prejšnjega režima, kakor so to storili drugi evropski narodi. Opozoril je tudi, da država nikoli ni dokončno zgrajena, saj jo gradimo vsak dan in vsak na svojem mestu. Zato po njegovem ob dnevu državnosti velja razmišljati o

pomenu in vlogi moralnih vrednot za narod in državo. Naj nam bo jasno, da brez njih narod in država ne moreta shajati. Brez vrednot lahko shaja diktatura, demokracija ne, je še poudaril kardinal Rode in dodal, da teh vrednot ne proizvaja politika, ampak druge instance civilne družbe, kot so določeni intelektualni krogi, družine z živo tradicijo, samostani kot žarišča kulture in duhovnosti, predvsem pa Cerkev in duhovna gibanja v njej.

Leto vere • Papež je leto vere napovedal z apostolskim pismom Vrata vere, potekalo pa bo od 11. oktobra 2012 do 24. novembra 2013. Njegov začetek sovпада z dvema dogodkoma: 50. obletnico začetka drugega vatikanskega koncila (1962) in 20. obletnico izdaje Katekizma katoliške Cerkve (1992). Namen leta vere je v spodbudi odkrivanja lepote vere in njenega osrednjega pomena za življenje; nadalje za potrebo krepitev in poglobljanja vere tako na osebni kot skupnosti ravni. Ne bo šlo toliko za slavlja, kot za poživitev misijonske zavesti v obeh njenih razsežnostih: v odnosu do tistih, ki evangeljskega oznanila še niso slišali, in tudi do oseb potrebnih ponovne evangelizacije.

Svetovni dan mladih (SDM) 2013 • Prihodnji SDM bo potekal v brazilskem Riu de Janeiru med 23. in 28. julijem 2013. Kdo bodo zavetniki tega srečanja mladih s

svetim očetom, je uradno naznanil nadškof Ria, msgr. Orani João Tempesta, ki je tudi na čelu lokalnega organizacijskega odbora. Dejal je, da gre za „*može in žene, ki so znali, tudi v mladosti, izbrati boljši del življenja: Jezusa Kristusa*“. Njihove zgodbe nas spodbujajo „*k negovanju kreposti in pričevanju vsem, da je svetost v realnem življenju mogoča*“. Med petimi zavetniki prihodnjega svetovnega dneva mladih je tudi bl. Janez Pavel II., ki je poznan kot '*prijatelj mladih*'. Drugi štirje pa so Naša Gospa iz Aparecide, '*zavetnica Cerkve in družin*'; sv. Sebastijan, '*bojevnik in mučenec vere*'; sv. Anton od sv. Ane Galvão, '*pričevalec miru in ljubezni*', ter sv. Terezija Deteta Jezusa, '*zavetnica misijonov*'.

Novi 'škof ordinarij' za Koprsko škofijo • Papež Benedikt XVI. je imenoval msgr. dr. Jurija Bizjaka, dosedanjšega koprškega pomožnega škofa, za škofa ordinarija, s čimer je postal 58. koprski škof v zgodovini škofije. Za pomožnega škofa je bil imenovan 13. maja 2000, v škofa pa je bil posvečen 5. julija 2000. Njegovo škofovsko geslo je '*Pogum, vse ljudstvo v deželi*'.

Msgr. mag. Metod Pirih je sedaj upokojeni koprski škof. Za škofa pomočnika je bil imenovan 22. marca 1985, v škofa pa je bil posvečen 27. maja 1985. Od 16. aprila 1987 do 26. maja 2012 je bil 57. koprski škof v zgodovini

škofije. Njegovo škofovsko geslo je 'Vate zaupam'.

Stolna cerkev v Kopru je posvečena Marijinemu vnebovzetju. Glavni zavetnik škofije je sv. Jožef, delavec. Koprška škofija obsega 11 dekanij, 198 župnij in okrog 265.839 prebivalcev, od teh je 180.773 katoličanov oz. 68 odstotkov prebivalcev. Povprečna župnija ima 1400 prebivalcev. Značilnost koprške škofije so majhne župnije, saj 97 župnij nima niti 500 prebivalcev. V škofiji deluje 143 duhovnikov, zunaj njenih meja pa 18 duhovnikov. Cerkev Kristusa Odrašenika v Novi Gorici je 'konkatedralna'. Glavna romarska pot je na Sveti Gori, bazilika Svetogorske Kraljice.

50-letnica Slovenske katoliške misije (SKM) na Švedskem • Rojaki z vseh delov Švedske so se zbrali na praznovanju v Vadsteni že v soboto, 26. maja 2012. Vseslovensko binkoštno srečanje rojakov se je začelo s sveto mašo pri sestrah svete Brigite Švedske, ki je sozavetnica Evrope. Ob oltarju so bili: kardinal Franc Rode, mons. Janez Pucelj, Jože Drolc, Zvone Podvinski, Zvone Štrubelj, Aleš Kalamar in David Taljat. Kardinal Rode je v pogovoru po evangeliju predstavil nekatere duhovnike, ki so v pol stoletja delovali med rojaki na Švedskem - Jožeta Flisa, p. Janeza Sodjo, Jožeta Drolca in sedanjega župnika, Zvoneta Podvinskega ter dejal, da ti duhovniki niso iskali

sebe, niso delali zase, ampak za slovensko skupnost, zato jih je treba spoštovati.

Pri kulturnem programu je ministrica Ljudmila Novak ob jubileju izročila posebno priznanje Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Ob praznovanju so priredili tudi tombolo in zabavo ter izkupiček namenili misijonarju Petru Opeki na Madagaskarju.

6. festival družin • Potekal je na Rogli v nedeljo, 17. junija 2012 in ga je pripravil Zavod 'Iskreni.net'. Več kot 5 tisoč obiskovalcev iz vse Slovenije je sproščeno praznovalo v preprostosti narave, iger in druženja. Za starše je bil pripravljen tudi izobraževalni program. Organizatorji pa niso pozabili na duhovnost. Župnik iz Zreč, Simon Potnik, je pri sveti maši, ki jo je daroval v skavtskem taboru, družine navduševal k občudovanju in hvaležnosti.

V Edmontonu odprli Slovenski dom • V središču kanadske province Alberta, Edmontonu, so v petek, 1. junija 2012, odprli nov Slovensko-kanadski kulturni center. Staro stavbo so zaradi graditve ceste porušili 11. julija leta 2011. Še pred tem, se je 18. maja leta 2011 začela konstrukcija novega Slovenskega doma. Do zdaj so se srečevali tri do štirikrat letno, zdaj bodo vsako nedeljo imeli slovensko šolo, enkrat na leto prireditve o zgodovini Slovenije.

Od Atlantika do Pacifika

Primož Erjavec, ki je vodil duhovno obnovo za veliko noč 2012, je duhovnik koprške škofije, doma iz župnije Godovič. Od mašniškega posvečenja leta 2004 je bil najprej šest let kaplan na Primorskem, sedaj pa je dve leti v Rimu na študiju mladinske pastore.

En lep misijon

Ravno sem si dobro ogledal navodila za zasilen izhod, ob katerega so me posedli, pa me v pogovor spravi stevardesa. Kako sem, me sprašuje, in kam se odpravljam. Odgovarjam, da sem kar dobre volje, saj se odpravljam najprej do Toronta potem pa vse do Pacifika. Obiskal bom sorojake za praznike. Po krajšem pogovoru sem še boljše volje. „Kar zanimivi ti Kanadčani,“ si mislim „in zelo prijazni. Med dobre ljudi so morali priti ti naši Slovenci.“ In takrat se prvič zares spustim v premišljevanje o ljudeh s katerimi se bom srečal. Prej v Rimu pač ni bilo časa.

H kanadskim Slovincem

Že kar cel mesec je, odkar smo se z lazaristi Toronta dogovorili, da sprejemem to nalogo. Moje kolebanje sprejeti ali ne, je prekinila obljava g. Tonija Burje: „Pridi, boš videl, da je to en lep misijon!“ In tako sem pustil moje študije za naslednji mesec in obul misijonske ‘mokasine’. Sedaj v letalu premišlujem, kako so se v

različnih obdobjih preteklega stoletja slovenski fantje in dekleta ali pa cele družine podali na isto pot. Le da je bila takrat to pot v neznano prihodnost in potovanje gotovo manj udobno kot moje. Let traja le nekaj ur in že sem v Torontu.

G. Tine Batič, rojak primorec, mi je prvi večer orisal različnost skupnosti, ki jih bom srečal. Poleg duhovne obnove mi je namignil razna druga preseñčenja, katera znajo Slovenci pripraviti. Že naslednje jutro me je s kovčki in letalsko karto v žepu napotil na zahod. Takoj ob prvem stiku z zahodom ugotovim, da sem se pomaknil tudi na sever, pa čeprav je ostrina letošnje zime komaj omembe vredna.

Calgary

Mesto Calgary mi je znano po olimpijskih igrah iz moje mladosti. Od Marije in Russela, ki sta moja prva gostitelja, izvem nekaj o Indijancih v okolici in moja prva podoba o Kanadi se začne sestavljati. Vanjo se seveda vstavi tudi brskanje po slovarju za raznovrstnimi drevesi in živalmi, ki se najdejo tukaj. Marija je s

Prijateljsko srečanje v Kelowni

slovarji dobro založena, saj vodi slovensko šolo, in kot pravi, s tem tudi sama poleg 'materne prekmurščine' vadi še knjižno slovenščino. Nedeljsko srečanje v dvorani mi odgovori na vprašanje, kako zgleda misijon. To je preprosto srečanje z lepo pripravljeno slovensko mašo in slovenskih petjem. Temu sledijo bežni pogovori, v katerih mi Slovenci odkrivajo delčke svojih zgodb. Priznam, da mi je začetek všeč.

Edmonton

Ko v Edmontonu nadaljujem še isti dan, so mi stvari že znane. Mašujem za kar lepo skupinico zbranih in to v cerkvi, ki je opremljena po indijansko. Spovedi je bolj malo. Pri pridigi spregovorim tudi angleško. V mojem tridnevnem bivanju v Edmontonu izvem še o priza-

devanjih za ohranitev lastne kulture, Francesca pa mi kot predsednica kluba razkaže novo nastajajoči kulturni center – dvorano, ki jim bo te načrte omogočila. „V tem prostoru,“ mi razlaga, „bo slovenska šola.“ Tudi Lydia in Richard, ki me teh par dni sprejmeta v svojo družino, pošiljata ob nedeljah svoja otroka k učenju slovenščine. Tako lahko z uglajenim Romanom in navihano Natasho izmenjam jutranji pozdrav v slovenščini, preden pohitita na šolski avtobus.

Kelowna

Zagotovila, ki sem jih dobival, da Kanada vendar ni sama ravnina, se uresničijo s premikom iz province Alberte v British Columbio. Morda prav zaradi hribov in gora te najbolj zahodne province, se tam Slovenci počutijo še posebej 'doma'. Franc mi

to vneto dopoveduje, medtem ko se voziva med vinogradi in sadnimi nasadi z razgledom na jezero in hribovje za njim. Oba z ženo Silvo, ki sta moja gostitelja, mi odkrijeta še eno posebnost slovenskih rojakov. „*Nocoj pride k nam nekaj prijateljev. Veste, mi se zelo radi obiskujemo.*“ Opažam veliko povezanost, bolečino pa kadar se kdo izolira. Ob praznovanju v cerkvi se zgodi nekaj, kar me popolnoma prepriča, da je tu ravno tako kot doma. Peter in Nežka se mi želita predstaviti, saj jima je poznan moj naglas. Po nekaj vprašanjih z Nežko odkrijeva, da sva v žlahti. Res, kot doma!

Vancouver

Kar mi je Franc obljubil pri odhodu iz Kelowne, se v Vancouvru uresniči po zaslugi Janeza. Ta radoživi Gorenjec mi kar mimogrede izpolni eno veliko željo in me pelje na smuči na goro tik nad Pacifikom. Božanski občutek! Ko mi pripoveduje, da z mojim prihodom prvič po oktobru v „žabje mesto“ sije sonce, temu še ne dam posebne pozornosti. Da pa bo čez tri dni, ob mojem odhodu, tudi sonce odšlo z mano, tega pač še ne moreva vedeti. Kakorkoli, s soncem obsijano zahodno obalo Kanade lahko opazujem v njeni najlepši, a redki luči. Silva in Jože mi poleg postelje omogočata tudi srečanja s Slovenci. Med njimi je tudi starosta Ivo, ki ga zelo

zanima, kako je danes v Sloveniji. Meni „Rimljanu“ je to spremeljanje od zunaj tudi že postalo del vsakdanjika. Nedeljsko srečanje v dvorani je prisrčno. Številčen obisk, nekaj malega spovedi in ubrano slovensko petje. Ko z malo Nino, Špelo in njeno sestrico spregovorim angleško, mi dekletca strumno odgovorijo v slovenščini. Njihova starša se pač trudita, da bi tudi ta generacija, morda že četrta, govorila po slovensko.

Prince George

Na vratih letališča za let proti Prince Georgu se prvič na mojem potovanju zatakne. Stevardesa noče razumeti, da moram biti čez kako uro med ljudmi, ki me pričakujejo. Letalo je namreč že polno zasedeno. Slednjič mi vendarle izroči vozovnico in me kot zadnjega potnika spusti na letalo. Prispem visoko na sever, kar pa za mojo prtljago ne velja. In vendar s Henry-jem ne delava iz muha slona. Se bova pač vrnila ponjo pozneje. Sedaj hitiva v dvorano, kjer se že zbirajo ljudje od blizu in daleč. Ob vstopu ne morem kaj, da ne bi opazil eno posebnost. Na moji zadnji postaji po zahodu me sicer ne pričaka velika skupina, a med njimi je več mladih družin z otroci. Nekateri so ob Henry-ju, nekateri ob njegovem bratu Metodu in hitro ugotovim, da imam pred sabo nekaj družin, ki so prijateljsko ali pa sorodstveno močno povezane.

Otroško veselje v Vancouvru

Podrobno o tej povezanosti mi gostitelj Henry pripoveduje med razkazovanjem lastne žage in prostranih zaledenelih jezer.

Toronto – Marija Pomagaj

Toronto ostaja še zadnje nenapisano poglavje tega mojega misijona, ko se po dveh tednih vračam iz Zahoda. Začenjam ga pisati v centru, v župniji Marije Pomagaj, z duhovno obnovo. Tako kot midva z duhovnikom Tinetom ali Tonijem, se tudi večina ljudi pripelje v mesto od drugod. Drugje so si postavili domove, a ohranjajo povezanost z „njihovo“ župnijo. Vsak dan me pričakajo pred vrati spovednice, potem pa prisluhnejo nagovoru. Spovedujejo se skoraj izključno starejši. Mlajši se znajo „že po angleško“ v svojih

župnijah, še večkrat pa se zgodi, da se za to več ne zmenijo. Nadstropje ali dve spodaj Kat. ženska liga pripravlja vse za nedeljsko skupno kosilo. Ob veliki hvaležnosti, ki mi jo vsi izražajo, bi tudi sam rekel: „*In vam hvala za te lepe zglede zvestobe veri in jeziku tu, v vaši 'drugi Sloveniji'*“.

Toronto – Brezmadežna

Misijonskega obiska v Ajaxu in na 'farmi' (letovišču) Holiday Gardens je za komaj kako vrstico, z njim pa začenjam sklepni del, v župniji Brezmadežne. Tudi tu že nekaj dni opažam vnemo Kat. ženske lige, da ljudem omogočijo nekaj slovenskih dobrot za praznike, skrb Marijinih sester za župnijo in prizadevnost duhovnikov. V Domu Lipa se

starostniki čudijo nad mladostjo misijonarja, jaz pa se jim samo smejim. Pozabili so pač, da so bili nekoč tudi sami mladi. Ko v velikem tednu začnem duhovno obnovo, čutim, da ljudje sprejemajo tega mladega misijonarja kot delivca sprave in učitelja na poti. Ob vsaki priložnosti se spovednica napolni. Tukaj vsaj občasno tudi s kanadskim naglasom, značilnim za drugo generacijo. Dnevi svetega tridnevja minejo hitro in še dobro, da sem kak prejšnji dan uspel videti mesto od zgoraj ter biti oprhan z niagarsko meglico.

Slovo

Sedaj sedim zadnjič za računalniškim ekranom v župnijski hiši pri Brezmadežni in pišem te vrstice. Teh lesenih hiš sem se že kar privadil. Tople so in prijazne, pa čeprav brez evropskih kamnitih zidov, za katerimi se vračam. Združujem misli in izkušnje teh zadnjih tednov v veliko hvaležnost. Ta misijon je nenazadnje imel isto značilnost, kot ga ima vsak misijon: vedno več prejmeš kot uspeš dati. Razširil sem meje „svoje“ Slovenije za tisoče dodatnih kilometrov in za neštete nove obraze Slovencev. Doživel sem dobroto in bratski sprejem. Spoznal sem zgodbo preteklosti in sedanosti kanadskih Slovencev. In zato pritrjujem: Bil je en lep misijon!

Primož Erjavec

IZ ŽUPNIJE BREMADEŽNE, Toronto

Ta zapis delam ob koncu pomladi, ki je bila letos ena najlepših v zadnjih 46. letih.

Sredi marca smo doživeli nenavaden obisk. Med jutranjo sv. mašo je najprej trikrat glasno počilo, tako da se je stresla cela cerkev. Kmalu zatem je med mašo po sredini cerkve proti oltarju prihitela ženska, šla prvo do tabernaklja in potem k oltarju. Najprej jo je hotel zaustaviti g. Tine Končan, nato pa jo je g. Batič pospremil iz cerkve. Šele po sv. maši je g. Toni Burja zagledal v mali dvorani razbit vogal. Ko smo hiteli ven, je bila tam že policija. Povedali so nam, da je ta ženska ukradla kamjonček, ki je razvažal kruh in se z njim pripeljala do naše cerkve. Mislila je, da bo cerkev obšla zadaj za dvorano, pa ni imela več kam. Ko je poskušala peljati med garažo in malo dvorano je s kamjonom najprej zadela streho garaže. Ko se je hotela rešiti garaže je udarila v malo dvorano in potem še v streho župnišča. Kamjon je zapeljala še žez ograjo v sosedov vrt. Tam pa je v blatu obtičala. Samo nam je naredila za približno sto tisoč škode.

O velikonočnih praznikih smo že poročali. Zahvalili bi se radi vsem članicam Katoliške ženske lige, gospem in gospodom, ki so

Posledice nesreče pri Brezmadežni

pomagali delati butarice, napeči potice in druge dobrote za praznike ter vse to ponuditi župljanom na cvetno nedeljo. Člani Vincencijeve konference so za praznike obiskali ostarele in bolne župljane ter jih razveselili z butaricami. V izdelavo butaric so se v okviru Slovenske šole vključili tudi učenci in učitelji.

Kosilo v prid doma Lipa je bilo ob zaključku duhovne obnove zadnjo nedeljo v marcu. Obisk je bil zelo številen. Zahvala za uspeh gre najprej vsem, ki ste podprli to akcijo v prid Doma Lipa, ge. Roziki Nesich, Mariji Soršak in njenim pomočnicam ter g. Batiču, ki je prisluhnil nasvetu kuharic in poskrbel, da je kosilo kljub vsemu steklo. Na kosilu so bili g. msgr. Marko Lavrenčič, g. Joseph MacDonald in konzularna predstavnica iz Washingtona. Prav ta dan smo glasovali na referendumu glede družinskega zakona v Sloveniji.

Praznik K.Ž.L. je bil v četrtek 26. aprila zvečer. Sveto mašo je daroval g. Valentin Batič. Pri sv. sv maši so bile sprejete tri nove članice: Nancy Kersnik, Angela Pahulje in Ivančica Tratnik. Ga. Mia Ferkul je prejela značko za 50 let zvestega članstva, vse navzoče so potem skupaj obnovile zaobljube. Po sv. maši smo se srečali v dvorani ob potrežbi in v prijetnem pomenku. Žene in dekleta, vedno je čas, da se nam pridružite!

Prvo sveto obhajilo smo praznovali v nedeljo 6. maja pri angleški sv. maši. Prejšnji dan so imeli otroci in starši vajo, nato pa še spoved. Dan sv. obhajila je bil izredno lep. S pomočjo učiteljic so otroci brali berila, prošnje za vse potrebe in prinesli darove. Po sv. maši smo se v cerkvi skupno slikali. Imeli smo tudi skupno kosilo v dvorani. Hvala Kristini Kure, Amandi Wreglesworth in Miriam Padar, ki so otroke vestno pripravljale na zakrament sprave in sv. obhajila.

Pohod za Dom Lipa smo imeli prav na binkoštni praznik. Sodelovalo je okrog 86 pešcev. Sponzorji so poskrbeli, da smo nabrali okrog \$50,000 za Dom Lipa. Iskrena hvala vsem sodelavcem in iskren Bog povrni!

Procesijo Sv. Rešnjega Telesa na Slovenskem letovišču smo imeli v nedeljo 10. junija. Sveto mašo, pridigo in procesijo je vodil g. Toni Burja. Somaševal in asistiral pri procesiji je g. Valentin Batič. Pel je mešani pevski zbor slovenskih župnij. Hvala vsem organizatorjem, sodelavcem, pomočnikom, vsem ki ste poskrbeli za oltarje in uredili okolje ter vsem, ki ste pri procesiji sodelovali!

Valentin Batič CM, župnik

PRI MARIJI POMAGAJ v Torontu

Ker ni posebnih poročil, bomo ponovno objavili, kako je slika Marije Pomagaj na glavnem oltarju dobila krono.

Bilo je v nedeljo 23. avgusta 1. 1953., na dan slovenskega romanja v Midland. Po končani popoldanski slovesnosti stopita k slovenskemu župniku v Torontu dva njegova župljana, zakonski par, in mu povesta, da bi rada darovala krono za podobo Marije Pomagaj, ki bo na glavnem oltarju nove slovenske cerkve. Župnik je njuno ponudbo hvaležno vzel na znanje in je na tihem z njo računal.

Minilo je dobro leto. V nedeljo 5. sept. 1954 je isti zakonski par poslal h krstu deklico, ki jo je župnik krstil na ime Sonja Marija. Po krstu stopi k župniku otrokov oče in pravi: *»Za tega otroka sva z ženo pred letom dni prosila Marijo in ji obljubila krono za njeno podobo. Marija je najino prošnjo uslišala. To je najin prvi otrok po desetih letih zakonskega življenja. Ne štedite z zlatom, ko boste naročili Marijino in Jezuščkovo krono.«*

Tako je podoba Marije Pomagaj v slovenski cerkvi v Torontu dobila krono. Izdelala jo je tvrdka Houghton, 313 Church St., po nasvetih akad. kiparja Franceta Goršeta. Srečna zakonca, ki sta izpolnila svojo obljubo Mariji, pa sta Mr. dr. Anton Štih in njegova žena, gospa Minka. Krona stane \$400.00 in je bogato okrašena z umetnimi kamni, kovinsko ogrodje je pozlačen, podloga pa je iz žameta.

Iz arhiva 'B. besede', dec. 1954

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Velika noč • S cvetno nedeljo, blagoslovom butaric in zelenja smo vstopili v veliki teden, ki je bil tudi čas duhovne priprave. Prve tri dni je bila maša z nagovorom in priložnostjo za spoved jutraj in zvečer.

Na veliki četrtek smo obhajali spomin Jezusove zadnje večerje, se mu zahvalili za sveto evharistijo, daritev svete maše in duhovništvo. Po končani maši smo ostali še nekaj časa v cerkvi v molitvi. Tako smo v duhu spremljali Jezusa na Oljsko goro in na pot v trpljenje.

Veliki petek je pribavil k obredom več ljudi kot veliki četrtek. Če bi bili današnja družba in politika manj svobodnjaški in

bi upoštevali navado iz preteklosti, bi bilo še več ljudi pri obredih. Ker so pa odprte vse trgovine in ker delajo v mnogih podjetjih, je nekaterim težko priti v cerkev k obredom.

Na veliko soboto se je cerkev za blagoslov jedil napolnila. Bilo je veliko mladih družin z otroki. Pri obredih velikonočne vigilijske je bila udeležba manjša kot pri blagoslovu jedil. Po poslušanju božje besede, smo navdušeno zapeli ALELUJA in tako začeli slaviti Vstalega Gospoda.

Sama velika noč pa je, kot že v preteklosti, privabila spet številne k sveti maši. Tako smo si zaželeli, da bi nas spremljali veselje in milosti svetih praznikov.

Mesec maj • V letošnji mesec maj smo vstopili brez prvega obhajila in birme. Birmo imamo vsako drugo leto. En kandidat za

Otroci in mladi v Montrealu pojejo za materinski dan

prvo obhajilo je počakal in se bo pridružil skupini za prihodnje leto.

S prvim majem smo začeli šmarnično pobožnost. Ob nekaterih osebah, ki jih srečamo v evangelijih smo premišljevali, kako uresničevati zapoved ljubezni do bližnjega v vsakdanjem življenju.

Materinski dan • Obhajanje materinskega dne na drugo nedeljo v mesecu maju je pri nas že 'stara' navada. Pri sveti maši smo se v molitvah spomnili mater, staršev. Podobno kot v minulih letih so tudi letos otroci pozdravili matere s plesi, deklamacijami in petjem. Nastop otrok je bil razdeljen na dva dela: pred kosilom in po kosilu, ki je bilo po drugi nedeljski maši.

Materinski dan je pri nas zaključek veroučnega leta. Šolski prostori bodo mirovali tja do začetka oktobra.

Obisk • Našega župnika sta obiskala brat in svakinja, Janez in Kristina, od 23. maja do 12. junija. V tem letnem času sta imela priložnost videti zanimivosti Montreala in nekaterih drugih krajev v naši provinci in v Otariu.

Prava zanimivost zanju je bila naša župnijska pristava. Z mesecem junijem so se začele nedeljske maše na pristavi.

Telovo • Praznik Jezusove navzočnosti v Najsvetejšem smo obhajali v lepem junijskem nedeljskem dnevu na cerkveni pristavi. Obisk bi bil lahko

številnejši. Maša je bila ob enajsti uri in po maši javno češčenje. Kapelice smo imeli kar pod lopo. Verni so ostali na svojih mestih, duhovnik je šel z Najsvetejšim s strežniki in pomočniki od kapelice do kapelice in opravili branje in molitve. Ker smo bili bolj skupaj, so molitve in pesmi bolj zveneale. Jezusa smo častili, slavili ter prosili za varstvo in blagoslov.

Maši in procesiji, češčenju Najsvetejšega, je sledilo kosilo. Po kosilu smo se še nekaj časa zadržali v skupinah v prijateljskih pogovorih ter se popoldan veseli razšli in vrnili na svoje domove.

Franc Letonja CM, župnik

PRI SVETEM GREGORIJU V. v Hamiltonu

50-letnica Slovenskega Društva Sava-Breslav • Proslavili smo jo v soboto, 14. aprila 2012. Za to priložnost so izdali brošuro s pozdravnimi pismi in kratko zgodovino. Pripravili so tudi program pri katerem so nastopili otroci Slovenske šole, slovenska trubadurja Marjan Zgonc in Tomaž Vrhovnik ter posamezni govorniki. Med programom je g. Drago Gačnik blagoslovil dvorano in drevo (lipo) darovalcev. Po končanem programu sta sledila slovesna večerja in zabavni program za katerega so poskrbeli ansambel Murski Val in trubadurja.

Prvo sveto obhajilo in sveta birma v Hamiltonu

Obisk salezijanskega predstojnika • V soboto, 14. aprila 2012 nas je obiskal salezijanski pokrajinski svetovalec za severno in južno Ameriko Fr. Esteban Ortiz Gonzalez. Obisk je bil v sklopu izredne vizitacije salezijanske skupnosti v Torontu, ki je vsakih šest let.

Marija, Mati dobrega sveta • Zavetnici Katoliške ženske zveze smo se priporočili pri sv. maši, v četrtek, 27. aprila. Priznanja je prejelo 20 članic za 10 let članstva, ena za 25 let in 6 za 40 let članstva.

Spomladanski banket • V nedeljo, 22. aprila 2012, se je naša župnijska skupnost zbrana na spomladanskem banketu. Dopolodne smo obhajali sveto daritev, ob koncu katere je predsednik župnijskega sveta Milan Ferletič

predstavil naš projekt gradnje dvigala in obnove stranišč v dvorani. Ob pol enih smo se zbrali v dvorani na kosilu in skupnem srečanju.

45-letnica Društva Lipa Park • V soboto, 5. maja 2012 je Slovensko društvo 'Lipa Park' iz St. Catharine praznovalo 45-letnico obstoja. Na praznovanju se je zbralo okrog 200 ljudi. Po bogati večerji je pester kuturni program vodila Francka Seljak. Matere so prejele nageljček kot predokus materinskega dneva.

Materinski dan • Program so pripravile učiteljice Slovenske šole z otroci. Nastopali so po razredih. Zatem so vsi otroci Slovenske šole zapeli venček slovenskih otroških pesmi. Za zaključek je nastopila Folklorna skupina Venec. Vsi udeleženci so

izkazali otrokom priznanje, da je učenje Slovenskega jezika izrednega pomena.

Zaključek slovenske šole • V soboto, 19. maja, smo se pri sveti maši Bogu zahvalili za preteklo leto. Zaključno spričevalo in diplomo sta prejeli dve učenki. Učenci so nato preživeli dan bolj razgibano in veselo, saj so se v spremstvu učiteljic in staršev odpeljali na izlet v Wonderland v Toronto.

Prenova kapele • Dela prenovljene kapele smo blagoslovili v soboto, 26. maja 2012, po večerni maši s članicami Slomškovega oltarnega društva.

'Garage sale' • Pripravila in vodila jo je Slovenska šola v soboto, 2. junija. Tudi najmljajši so se dobro vključili v dejavnost: vabili so z reklamo ob vhodu na parkirišče.

Prvo sv. obhajilo in sv. birma • V nedeljo, 27. maja, je za to priložnost bil prvič med nami novi hamiltonski škof Douglas Crosby, OMI. Praznovanje je krasno potekalo. Prvo obhajilo je prejelo 6 otrok, sv. birmo pa 6 mladih.

Procesija SRT v Slovenskem parku • Nedeljo, 3. junija. Zaradi slabega vremena smo se zbrali v dvorani. Po maši smo imeli kratko procesijo z dvema oltarjema. Po maši in kosilu so program prevzeli muzikantje ansambla Brajda. Kljub slabemu vremenu je bila lepa udeležba.

Praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi • V nedeljo 10. junija smo obhajali praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi. Po maši smo imeli procesijo s tremi oltarji, ki so jih pripravile članice Oltarnega društva in Katoliške ženske zveze. Somaševal je tudi g. Goran Kuhar, župnik iz Murske sobote, ki bil na obisku. Za tem sva se odpravila še k slovenski skupnosti v London, v dvorano društva Triglav kjer je g. Goran vodil mašo in procesijo. Kar lepa skupina se nas je zbrala.

Očetovski dan • V nedeljo, 17. junija 2012 smo se že dopoldne pri mašah spomnili pomembne vloge očetov v družinah. Popoldne pa smo se zbrali še pri društvu 'Bled', v Beamsvillu. Ob pol enih je bila sveta maša, ki ji je predsedoval g. Goran Kuhar. Gospodinje so poskrbele za dobro hrano, moški pa so spekli tudi nekaj 'konkretnega'. Popoldne smo nadaljevali v prijetnem druženju, mladi so uživali v parku in se hladili v bazenu. Za prijetno glasbeno razpoloženje je poskrbel ansambel BRAJDA.

Gradnja dvigala • Teden po 14. maju je podjetje Abcott s podizvajalci izkopalalo jamo, zamenjalo kanalizacijske cevi z novimi plastičnimi, odstranilo del temelja, kjer bo dvigalo in pripravilo teren, da bodo zalili temelje. Jama je zasuta, temelji za dvigalo so zabetonirani, izrezali so odprtine v spodnjo dvorano

za vhod v dvigalo in strojnico.

Napredujejo tudi stranišča. Stene dobivajo svojo obliko, večji del vodovoda in elektrike je napeljano, odstranili so tudi stare talne ploščice.

Zunaj bodo začeli zidati stene za dvigalo, znotraj pa bodo nadaljevali s pripravami za stropne in ploščice.

Se priporočamo za darove za Gradbeni sklad, ker bodo začeli prihajati računi. Res, da imamo polovico delnarja zagotovljenega od Kanadske organizacije Trillium, potrebujemo pa zbrati drugo polovico. Nekaj si bomo sposodili na škofji, sicer ne bi mogli zaključiti predvidenih del.

Dragi Gačnik SDB, župnik

50-letnica Slovenskega društva Sava - Breslav

SLOVENSKA ŠOLA – TORONTO

Letos se je vpisalo in redno obiskovalo šolo 96 učencev. Poleg rednega pouka vsako soboto dopoldne, je pri šoli otroški zborček pod vodstvom g. Milana Vinčeca. Med letom smo priredili Miklavževanje in dva koncerta; enega pri župniji Marije Pomagaj in drugega bolj obsežnega pri župniji Brezmadežne. Praznovali smo tudi pomembne praznike, kakor Prešernov dan in se pripravili na Veliko Noč z izdeljavo 'butaric'.

Konec junija odpotuje v Slovenijo skupina učencev, ki so uspešno izvršili našo sobotno šolo, da se tam udeležijo programa 'Mladinske poletne šole'. Želim jim veliko uspehov pri študiju, srečno pot in prelepe počitnice!

Lepe in vesele počitnice želim tudi vsem ostalim učencem in upamo, da se vsi vidimo spet v jeseni.

Marta Jamnik, ravnateljica Slovenske šole

+ LUDVIKU STAJANU V SPOMIN

19. marca 2012 se je v 85-tem letu starosti poslovil od tega sveta ena najbolj pomembnih osebnosti v slovenski skupnosti v velikem Torontu. Pokojni prijatelj Ludvik izhaja iz zelene Štajerske. Rodil se je 3. avgusta 1927 v prijetni vasi Kapla pod hribovjem Remšnik ob avstrijsko-slovenski meji. V Kanado je prišel leta 1950 in se takoj predal ustvarjalnemu delu, ki mu ga je tedaj nudila hitro razvijajoča se Kanada.

Značajno je bil pokojni Ludvik zanesljivo odločna osebnost, bil je neomajen v svojih načrtih in se ni umaknil zoperstavljanju. Bil je navdušen nad svojimi uspehi v življenju. Iz začetnega skromnega podjetja si je ustvaril uspešno in odlično organizirano družinsko podjetje ABC Fire Door, ki je danes znano po vsej Kanadi. Svoj prosti čas je posvetil slovenski skupnosti: slovenski župnijski skupnosti, slovenskemu cerkvenemu letovišču v Boltonu, slovenskemu starostnemu Domu Lipa, Kanadskemu slovenskemu kongresu (KSK) in slovenski športni mladini.

Zelo je bil ponosen na svojega vnuka hokejista Matthew-a. Leta 1993 je družno s KSK organiziral pomoč mariborski bolnici, njegovemu prijatelju primariju dr. Janezu Kranjcu je bil poslan velik ladijski zaboj zdravniške opreme, zdravil in hrane. Pokojni Ludvik je rad prisluhnil rojakom v potrebah. Njegovo osebnost je krasil veder življenjski optimizem. Najbolj srečen pa je bil pokojni Ludvik v krogu svoje nadvse ljubeče družine.

Naj mu bo Gospod Bog bogat plačnik za vse dobro!

ALI STE ŽE VEDELI?

Ali ste že vedeli,
da bližina nekega človeka lahko prinaša zdravje
ali zaseje bolezen, ubija ali oživlja?

Ali ste že vedeli,
da bližina nekega človeka lahko spodbuja k dobroti
ali nagiba k hudobiji,
poraja žalost ali veselje?

Ali ste že vedeli,
da odsotnost nekega človeka lahko povzroči smrt,
da prihod nekega človeka spet pokliče v življenje?

Ali ste že vedeli,
da glas nekega človeka nekoga, ki je bil gluha za vse,
pripravi do tega, da spet prisluhne?

Ali ste že vedeli,
da beseda ali dejanje nekega človeka
lahko povrne vid nekemu, ki je bil za vse slep,
ki ni videl ničesar več,
ki ni videl nobenega smisla
v tem svetu in svojem življenju?

Ali ste že vedeli,
da imeti čas za nekega človeka pomeni več kot denar,
več kot vsa zdravila,
pogosto tudi celo več kot najboljša operacija?

Ali ste že vedeli,
da če znamo nekemu prisluhniti, poraja prave čudeže,
da se dobrohotnost obrestuje,
da se izkazano zaupanje stokrat izplača nam samim?

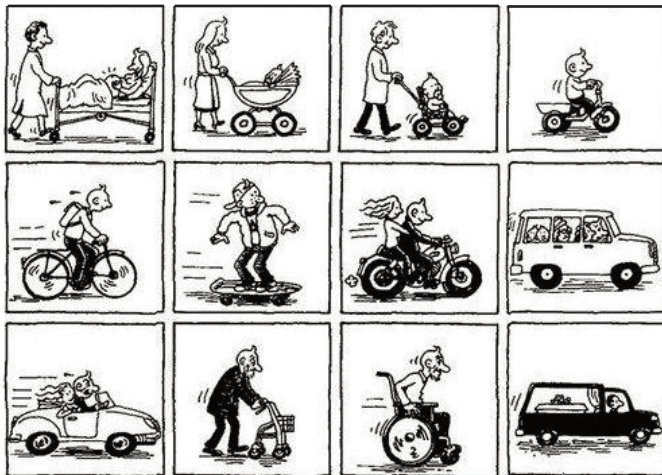
Ali ste že vedeli, da dejanje velja več kot govorjenje?

Ali ste že vedeli vse to?

(Wilhelm Wills)

Za dobro voljo

ŽIVLJENJE JE VELIKA VOŽNJA

Upokojenska himna

Zabučale gore,
zašumeli lesi,
oj mladost ti moja
kam odšla si, kje si?

Osivela glava,
naglušna so ušesa,
tudi slabo vidim
in spomin mi peša.

Plača moja plača,
kam si se izgubila
v revo no pokojnino
si se spremenila.

Evro, evro pada,
vsak dan manj zaleže,
vsak dan tanjši kruhek
nam socialna reže.

Očka, ali imajo davki res usta in zobe?

"Kje si pa slišal takšno neumnost?"

"V trgovini je neki gospod rekel,
da mu davki požrejo ves dobiček."

ISKRENOST IN OBZIRNOST

"Če hočeš uspeti, moraš biti iskren
in obziren," reče oče sinu.

"In kaj pomeni iskren?" vpraša sin.

"Da vedno storiš, kar si obljubil."

"Kaj pa obziren?"

"Da nikoli nič ne obljubiš."

ČUDEŽNI OTROK

"Vi ste bili pa gotovo čudežni otrok!"

"Ali res tako mislite, šef?"

"Da, verjetno ste pri šestih letih
vedeli toliko kot zdaj."

Skopuški ata reče sinu: "Sine, skoči
do soseda in si sposodi kladivo."

Sin pride nazaj in pravi: "Noče ga
posoditi, ker pravi, da se bo obrabilo."

Ata: "Nesramni škrtuh! Potem pa
pojdi po našega."

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri. 9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

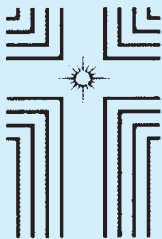
Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabei? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • April 2012

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$35.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Božja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

Slovenia
Credit Union

725 Browns Line, Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871
TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall
Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia
Tel: (905)578-7511

HRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUĐI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniacu.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
M8W 3V7
(416) 252-6527

611 Manning Ave.
Toronto, Ontario
M6G 2W1
(416) 532-4746

VLOGE

- Hranilne
- Vezane
- Čekovni račun
- TFSA's

INVESTICIJE

- RRSPs/RRIFs
- Delnice
- Mutual Funds
- RESPs

POSOJILA

- Osebna
- Hipotečna
- Gradbena
- Line of credit

ZAVAROVANJE

- Za potovanje
- Hiše/Avtomobile
- Posojila
- Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- MasterCard
- Online Banking
- Menjava \$US
- Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca